

Hepar Sulfuris.**Svovllever.**

Rcp.

Sulfuris sublimati partem	1
Carbonatis kalici depurati partes	2

Svovlblommen blandes med det rensede Kaliumkarbonat, og Blandingen kommes i en tildækket Jerndigel og opvarmes ved ikke for høj, jævn Varme, indtil den smeltede Masse flyder roligt og en lille udtagen Prøve opløses næsten klart i 2 Dele Vand. Den flydende Masse bringes, medens den endnu er varm, over i en kold Jernmorter og stødes strax.

Skal være gulbrun, senere grønlig, og skal for største Delen kunne opløses i 2 Dele Vand. Opløsningen skal ved Tilsætning af Saltsyre, under Udvikling af Svovlbrinte, udskille Svovl i rigelig Mængde.

Opbevares i et vel tørret Glas, der tilproppes godt.

Herba Absinthii.**Malurt.**

Artemisia Absinthium L. — Compositae.

Toppen af den blomstrende Plante, der har lancetformede eller indskaarne, indtil fjersnitdelte Blade med butte Afsnit og nikkende, halvkugleformede Kurve, hvis ydre Svøblade ere lancetformede med hindeagtig Spids, medens de indre have bred, hindeagtig Rand. Stængel og Blade

ere overalt dækkede af en tiltrykt, silkeglinsende Filt. Alle Blomsterne have gule, rørformede Kroner; Skiveblomsterne ere tvekønnede, de randstillede Blomster hunkønnede. Frugten mangler Fnok.

Lugter stærkt aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Den silkeglinsende Behaaring dannes af T-formede Haar med indtil 4-cellet Stilk og en meget lang Tvær-celle; mellem disse Haar og tillige paa Kronens Yderside findes Kirtelhaar af de Kurvblomstredes Type. Kurv-lejet er beklædt med lange, sammenfaldne, eencellede Haar.

Herba Lobeliae.

Lobelia.

Lobelia inflata L. — Lobeliaceae.

Den overjordiske Del af Planten, der er indsamlet efter at de fleste Blomster have sat Frugt; den er i Regelen groft skaaret og sammenpresset. Stængelen er ved Grunden kantet og furet, glat eller spredt haaret, ofte rødviolet; den øverste, noget grenede Del er haaret og har stærkt fremspringende Ribber. Bladene ere fra ægformede til lancetformede, kortstilkede til siddende, uensartet tandede og bære i Spidsen af Tænderne lyse, kirtel-lignende Vorter; begge Flader ere haarede. De ægformede, opblæste, tiribbede Kapselfrugter bære foroven Rester af Bægeret og indeslutte i de to Rum talrige brune, knap 1 Mm. store Frø, hvis Overflade danner et Maskenet. Blomsterne have en lyseblaa, læbedannet Krone.

Smager skarpt og brændende.

Bladoversidens Epidermis har papilløst fremstaaende Ydervægge med Kutikularstriber, Sidevæggene ere porede og næsten rette; Undersidens Epidermis har bølgede Sidevægge. Spalteaabninger findes alene paa Undersiden. Bladrandens lyse Kirtler have paa Oversiden Vandspalter og en Epidermis med tynde og stærkt bølgede Sidevægge; under Kirtlerne udmunde Nervegrene. De oftest eencellede Haar have Kutikularstriber. Karstrengene ledsages af Mælkekar.

Herba Melissae.

Hjertensfryd.

Melissa officinalis L. — Labiatae.

Blade og unge Skud. De langstilkede, rundtakkede, indtil 4 Ctm. lange Blade ere ægformede eller ved Grunden hjerteformede; paa Oversiden mørkere grønne, spredt haarede, paa Undersiden lysere.

Lugter svagt citronagtigt.

Begge Fladers Overhudsceller have bølgede Sidevægge. Spalteaabninger findes alene paa Undersiden; Læbecellerne omgives af 2 Celler. Oversidens spredte Dækhaar ere tilspidsede, flercellede og forsynede med Kutikularstriber. Paa begge Flader findes talrige eencellede, korte Haar med Kutikularvorter, desuden Kirtelhaar med 1—3-cellet Stilk og 1—2-cellet Hoved, og paa Undersiden Labiathaar.

Herba Menthae piperitae.

Pebermynte.

Mentha piperita Hudson. — Labiatae.

Blade og unge Skud. Stængelen er firkantet, ofte rødviolet og bærer modsatte, indtil bredt æg-lancetformede, skarpt og uensartet savtakkede, noget haarede Blade med svagt ombøjet Rand og en indtil 1 Ctm. lang Stilk.

Lugter aromatisk, smager skarpt, derefter kølende.

Begge Fladers Epidermis have stærkt bølgede Sidevægge. Overhudscellerne ved Bladranden og ud for Nerverne paa Bladets Underside have kraftige Kutikularstriber paa Ydervæggene. Spalteaabninger findes ganske overvejende paa Undersiden; Læbecellerne omgives af 2, sjældnere af 3 Celler. Bladene indeholde Kalksalt som smaa og tætte Rosetter. Haarbeklædningen bestaar af een- til flercellede Dækhaar med Kutikularstriber, desuden af talrige Kirtelhaar med et eencellet, kugleformet eller ovalt Hoved paa en kort i Regelen eencellet Stilk og af Labiathaar, der fortrinsvis findes paa Undersiden. I hver Bladtand udmunder typisk 3 Nervegrene, af hvilke den midterste er kraftigst.

Herba Origani.

Vild Merian.

Origanum vulgare L. — Labiatae.

Toppen af den blomstrende Plante, der har firkantet, ofte rødbrun Stængel og modsatte ægformede eller

elliptisk-ægformede, helrandede eller utydeligt tandede Blade, der især paa Undersiden ere haarede. De 4-radede, violette Højblade støtte Blomster med 5-tandet Bæger og en rød, sjældnere hvid, læbedannet Krone.

Lugter aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Plantens Haarbeklædning er dels lange, flercellede Dækhaar med Kutikularvorter, dels Labiathaar og Kirtelhaar med kort Stilk og eencellet Hoved; begge Former af Kirtelhaar findes paa Blade, Bæger og Krone.

Herba Polygalae amari cum Radice.

Bitter Mælkeurt.

Polygala amarum L. — Polygalaceae.

Den blomstrende Plante med Roden. Den overjordiske Del er fra 5 til 15 Ctm. høj, ved Grunden grenet eller ugrenet. De rosetstillede Grundblade ere omvendt ægformede, medens den haarede Stængel opadtil bærer lancetformede eller elliptiske Blade. Blomsterne ere klase-stillede, uregelmæssige, blaa eller sjældnere næsten hvide, omtrent 4 Mm. lange. Den 2-rummede Kapsel har 2 gulbrune Frø med 2-lappet, kort Frøkappe og haaret Overflade.

Smager bittert.

Stængelens Haar ere eencellede og have Kutikularvorter; lignende Haar findes spredte paa Bladene, især ved Randen. Frøskallens Haar ere eencellede og glatte.

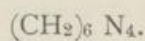
Herba Veroniceae.**Læge-Ærenpris.**

Veronica officinalis L. — Scrophulariaceae.

Den overjordiske Del af den blomstrende Plante, der er opstigende fra en krybende og grenet, alsidigt haaret Stængel. De modsatte, kortstilkede Blade ere elliptiske eller omvendt ægformede, savtakkede og haarede. Fra Bladhjørnerne udgaa klasestillede Blomster med 4-tallige, blegblaa, hjulformede Kroner.

Smager bittert og sammensnerpende.

Overhudscellernes Sidevægge ere paa Bladets Overside rette til svagt bølgede og tydeligt porede, paa Undersiden bølgede med svagere Porer. Paa begge Flader findes Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af 4 Celler, desuden 2 Haarformer: indtil 6-cellede Dækhaar med Kutikularvorter og Kirtelhaar med 1-cellet Stilk og 2-cellet Hoved. Begge Haarformer findes tillige paa Stængelen.

Hexamethylentetraminum.**Hexametylentetramin. Urotropin.**

Et hvidt krystallinsk Pulver, let opløseligt i Vand og i Kloroform, opløseligt i 14 Dele kold Vinaand, tungt opløseligt i Æter. Hexametylentetramin er uden Lugt; det smager først sødligt, senere bittert. Opløst i Vand reagerer det svagt alkalisk og spaltes ved Opvarmning. En vandig Opløsning af Hexametylentetramin giver ved Kog-

ning med fortyndet Svovlsyre Lugt af Formaldehyd og ved paafølgende Overmætning med Natriumhydroxydopløsning Lugt af Ammoniak.

Den vandige Opløsning af Hexametylentetramin (1 + 50) giver med Bromvand et Bundfald, der i Begyndelsen er gult, men som ved Tilsætning af mere Bromvand bliver orangefarvet. Med Kaliumjodid-Jodopløsning giver samme vandige Opløsning et brunrødt Bundfald, der under Mikroskopet viser sig at bestaa af gule Krystaller; med Sølvnitratopløsning giver den et hvidt Bundfald, der let opløser sig i Ammoniakvand, og denne Opløsning udskiller efter Opvarmning og Henstand metallisk Sølv.

En vandig Opløsning af Hexametylentetramin (1 + 20) maa ikke give brun Uklarhed eller Bundfald med Nesslers Reagens.

Ved svag Opvarmning i et Reagensglas sublimerer det uden først at smelte og uden at efterlade nogen Rest.

Hirudo.

Blodigle.

Sangvisuga medicinalis Savigny (graa, plettet eller tysk Blodigle) og Sangvisuga officinalis Savigny (ungarsk Blodigle). — Hirudines.

Den graa Igle er paa Rygsiden grønlig med 6 sortplettede, røde Længdestriber. Bugsiden er gulgrøn med sorte Pletter og Rande.

Den ungarske Igle er paa Rygsiden lysere eller mørkere grøn med 6 sortplettede, rødgule Længdestriber. Bugsiden er olivengrøn, sortrandet, uden Pletter.

En Igle skal veje 2 til 5 Gram.

Hydrargyrum.**Kvægsølv.**

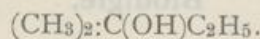
Hg.

Et flydende, let bevægeligt, glinsende Metal, som holder sig fuldkomment blankt ogsaa efter nogen Tids Rystning med Luft, og som ved Opvarmning skal kunne opløses klart i Salpetersyre. Inddampes den salpetersure Opløsning af 1 Grm. Kvægsølv, skal den indtørrede Masse kunne bortglødes uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Hydras amylenicus.

Syn.: Amylenum hydratum.

Amylenhydrat.

En klar, farveløs, flygtig Vædske af neutral Reaktion og af en ejendommelig, først muggen, senere krydret Lugt. Den er opløselig i 8 Dele Vand og lader sig i ethvert Forhold blande klart med Vinaand, med Kloroform, med Æter, med Glycerin og med fede Olier. Vægtfylde: 0,815—0,820. Kogepunkt: 99°—103°. Opvarmes Amylenhydrat med Kaliumdikromat, fremkommer der Lugt af Aceton, og Blandingen farves grøn.

I Løbet af 10 Minutter maa 20 Ccm. af en vandig Opløsning af Amylenhydrat (1 + 20) ikke affarve en Draabe Kaliumpermanganatopløsning, og samme Mængde af Opløsningen

skal, efter Tilsætning af en forud tilberedt ammoniakalsk Sølvnitratopløsning, ved i 10 Minutter at hensættes paa Vandbad, saaledes at der ikke — eller næppe — udvikles Luftbobler i Vædsken, ikke give Udskilning af metallisk Sølv, men maa højst antage en gullig Farve.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 4 Gram.

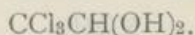
Største Indgift i Døgnet: 8 Gram.

Hydras chloralicus.

Syn.: Chloralum hydratum.

Kloralhydrat.

Farveløse, gennemsigtige, luftbestandige, tørre Kry-staller, der lugte som Melon og smage skarpt, svagt brændende; de ere opløselige i deres halve Vægt Vand, let opløselige i Vinaand, i Æter, i Benzol og i fede Olier, opløselige i omtrent 5 Dele Kloroform. De smelte ved Opvarmning til en olicagtig Vædske, som koger ved 97° og fordamper uden Rest.

Den vinaandige Opløsning af Kloralhydrat (1 + 10) skal reagere neutralt og maa først ved Indtørring paa Lakmospapir farve dette svagt rødt. En kold, vandig Opløsning af Kloralhydrat (1 + 10) skal ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning strax holde sig klar og maa først senere vise svag Opalivering.

Naar 1 Grm. Kloralhydrat overhældes med 1 Ccm.

koncentreret Salpetersyre (Vægtfylde: 1,40), maa der ikke — selv ved Opvarmning — vise sig gul Farvning eller røde Dampe.

Kloralhydrat i Form af krystallinske Masser eller af Skorper maa ikke anvendes.

Opbevares i et vel tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 3 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Gram.

Hydras kalicus.

Syn.: Kali causticum fusum. Kalium hydricum fusum.

Kaliumhydroxyd. Kalihydrat. „Ætskali“.

KOH.

Tørre, hvide, haarde, hygroskopiske Stykker eller Stænger, som i Brudet vise krystallinsk Struktur, og som med 2 Dele Vand skulle give en klar og farveløs Opløsning af stærkt alkalisk Reaktion.

En Draabe af denne Opløsning giver ved Tilsætning af Vinsyreopløsning i Overskud et stort krystallinsk Bundfald.

Overmættes 5 Ccm. af en vandig Opløsning af Kaliumhydroxyd (1 + 10) med fortyndet Svovlsyre, og blandes den derpaa med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen ved, efter Afkøling, at overhældes med Ferrosulfatopløsning ikke vise en mørk Grænse mellem Vædske-lagene.

Overmættes en vandig Opløsning af Kaliumhydroxyd

(1 + 10) først med Saltsyre og derpaa med Ammoniakvand, maa der ikke fremkomme Bundfald eller Uklarhed, selv ved Henstand.

Af en vandig Opløsning af Kaliumhydroxyd (1 + 50) maa 10 Ccm., efter Overmætning med Saltsyre, ikke strax give Uklarhed med Baryumkloridopløsning, og efter Overmætning med Salpetersyre maa den ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning kun give Opalivering.

Blandes en Opløsning af 1 Grm. Kaliumhydroxyd i 2 Ccm. Vand med 10 Ccm. Vinaand, maa der efter nogen Tids Henstand kun fremkomme et ringe Bundfald.

Opløses en nøjagtigt afvejede Mængde Kaliumhydroxyd (omkring 5,6 Grm.) i saa meget Vand, at Opløsningen udgør 100 Ccm., skulle 10 Ccm. heraf, efter Tilsætning af nogle Draaber Fenoltaleinopløsning, under Opvarmning, for 0,56 Grm. af den afvejede Stofmængde bruge mindst 8,5 Ccm. normal Saltsyre til Neutralisation.

Hydras natricus.

Syn.: Natrum causticum fusum. Natrium hydricum fusum.

Natriumhydroxyd. Natronhydrat. „Ætsnatron“.

NaOH.

Tørre, hvide, haarde, hygroskopiske Stykker eller Stænger, som i Brudet vise krystallinsk Struktur, og som med 2 Dele Vand skulle give en klar og farveløs Opløsning af stærkt alkalisk Reaktion.

Bringes Natriumhydroxyd paa en Platintraad i en farveløs Flamme, bliver denne gul.

Overmættes 5 Ccm. af en vandig Opløsning af Natriumhydroxyd (1 + 10) med fortyndet Svovlsyre, og blandes den derpaa med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen, naar den efter Afkøling overhældes med Ferrosulfatopløsning, ikke vise en mørk Grænse mellem Vædskelegene.

Af en vandig Opløsning af Natriumhydroxyd (1 + 50) maa 10 Ccm. efter Overmætning med Saltsyre kun vise en svag Uklarhed ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning, saa at Vædsken i et 2 Ctm. vidt Reagensglas endnu er gennemsigtig.

Overmættes den vandige Opløsning (1 + 10) først med Saltsyre og derpaa med Ammoniakvand, maa der ikke fremkomme Bundfald eller Uklarhed, selv ved Henstand.

Efter Overmætning med Salpetersyre maa 10 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 10) ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning kun vise Opalivering.

Opløses en nøjagtigt afvejet Mængde Natriumhydroxyd (omkring 4 Grm.) i saa meget Vand, at Opløsningen udgør 100 Ccm., skulle 10 Ccm. heraf, efter Tilsætning af nogle Draaber Fenoltaleinopløsning, under Opvarmning, for 0,4 Grm. af den afvejede Stofmængde bruge mindst 9 Ccm. normal Saltsyre til Neutralisation.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Hydratocarbonas magneticus.

Syn.: Magnesium carbonicum.

Basisk Magniumkarbonat. Basisk kulsur Magnesia.

Sammenhængende, lette, hvide Masser eller et let, hvidt Pulver. I Vand opløses kun svage Spor, men dog

nok til at farve Lakmospapir blaat. Saltet opløses i Saltsyre under stærk Kulsyreudvikling til en farveløs Vædske, som efter Tilsætning af Ammoniumkloridopløsning ikke fældes ved Overskud af Ammoniakvand, men, naar der derpaa tilsættes Natriumfosfatopløsning, giver et rigeligt, krystallinsk Bundfald.

Opløses Saltet i Vand (1 + 20) under Tilsætning af Saltsyre i ringe Overskud, maa Opløsningen ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte, ligesom 10 Ccm. af Opløsningen ikke maa vise mere end Opalisering ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning og ikke strax maa vise en blaa Farve ved Tilsætning af et Par Draaber Kaliumferrocyanidopløsning.

Overmættes 10 Ccm. af samme saltsure Opløsning efter Tilsætning af sit lige Rumfang Ammoniumkloridopløsning med Ammoniakvand, maa den klare Vædske ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning efter 5 Minutters Forløb højst vise en svag Opalisering.

Opløses Saltet i Vand (1 + 20) ved Hjælp af Salpetersyre, maa 10 Ccm. af denne Opløsning efter Tilsætning af Sølvnitratopløsning højst blive opaliserende.

1 Grm. af Saltet maa ikke efterlade mindre end 0,4 Grm. Glødningsrest.

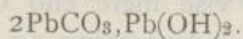
Af let kulsur Magnesia, der er reven gennem Sigte Nr. 10, skulle 250 Ccm. veje mellem 25 Grm. og 35 Grm.

Hydratocarbonas plumbicus.

Syn.: Cerussa. Plumbum hydrico-carbonicum.

Basisk Blykarbonat. Basisk kulsurt Blyilte.
„Blyhvidt“.

Et hvidt, klumpet Pulver, som er uopløseligt i Vand, men som opløses i Eddikesyre og i fortyndet Salpetersyre. Disse Opløsninger give ved Tilledning af Svovlbrinte et sort, ved Tilsætning af fortyndet Svovlsyre et hvidt Bundfald, og de samme Opløsninger give ved Tilsætning af Natriumhydroxydopløsning et i Overskud af Fældningsmidlet opløseligt, hvidt Bundfald.

Opløses basisk Blykarbonat i Vand (1 + 20) under Tilsætning af Salpetersyre, maa 10 Ccm. af denne Opløsning ved Tilsætning af Sølvnitrat kun blive opaliserende, men ikke give Bundfald.

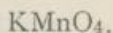
Udfældes Blyet fuldstændigt af den salpetersure Opløsning ved Tilledning af Svovlbrinte, maa Filtratet ikke give Bundfald eller Uklarhed ved Kogning med Natriumkarbonatopløsning i Overskud.

1 Grm. basisk Blykarbonat skal ved Glødning efterlade mindst 0,85 Grm. Blyilte.

Hypermanganas kalicus.

Syn.: Kalium permanganicum.

Kaliumpermanganat. Manganoversurt Kali.

Mørkeviolette, næsten sorte, metalglinsende, prismatiske Krystaller, der smage sødligt og sammensnerpende og ere opløselige i 16 Dele Vand.

Den vandige Opløsning, hvortil der er sat Svovlsyre, affarves af reducerende Stoffer, og ved Blanding med det tørre Salt give mange let iltelige Stoffer Ildfænomener.

En vandig Opløsning af Kaliumpermanganat (1 + 50) giver ved Kogning med Saltsyre under draabevis Tilsætning af Vinaand en farveløs Vædske, hvoraf 10 Ccm. ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning højst maa give en opaliserende Vædske.

Naar 10 Ccm. af samme vandige Opløsning koges med Salpetersyre under draabevis Tilsætning af Vinaand til Affarvning, maa Vædsken ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning højst vise svag Opalisering.

Opvarmes 0,5 Grm. af Saltet med 5 Ccm. fortyndet Svovlsyre, affarves dernæst Vædsken med Oxalsyre, og blandes den derefter med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen, naar den efter Afkøling overhældes med Ferrosulfatopløsning, ikke vise en mørk Grænse mellem Vædskelegene.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.